DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXX. ZATURDAG den 23sten APRIL 1842. N. 17.

Men meldt uit Batavia het volgende:

Daar de Christen zendelingen in de landen des Oostindischen archipels steeds talryker worden en door hunne onvermoeide pogingen al meer en meer heidenen aldaar tot het Christendom worden bekeerd, zyn de hier woonachtige Mahomedaansche priesters thans meer dan ooit er op bedacht, om den heidensche Maleijers en Tajaks het Islamismus te prediken. Daar nu tot dus ver de Christen zendelingen by hun bekeeringswerk het meeste nut ontleenden aan den Bybel en andere in de Maleische taal overgezette christelyke Godsdienst boeken, zoo heeft zich sints eenige maanden in de residentien Passaroeang, Sourabaya en Grissee op Java een klub gevormd van aanzienlyke inboorlingen, meest priesters, die Mahomedaansche Godsdienst boeken, namelyk de Koran, in de Boegeesche en Balische taal overzetten en alsdan by verscheiden honderd exemplaren doen overschryven. Ook worden door deze vereeniging Mahomedaansche priesters naar de eilanden Bali, Celebes en de Oostkust van Borneo gezonden en daarvoor bezoldigd. Daar deze klub ee- en [illegible] landen, [illegible] van Koran-Maatschappy gegeven. Desniettemin laat zich de Koran-Maatschappy het uitdeelen van Maleische en Javaansche korans in sommige dessas (dorpen) van het Bantamsche op Java zeer aangelegen zyn, want de bewoners dier dessas belyden alsnog de Budah-godsdienst, die in de 14de eeuw door al de bewoners van Java werd beleden.

Uit Tanapuli (noordwestkust van Sumatra) verneemt men, dat het aan de Hollandsche diplomatie thans evenwel is gelukt de Radjas van vier naby Sumatra's westkust gelegen eilanden (Bania, Misclar, Mintaon en Nias) voor de Hollandsche beschermheerschappy te winnen, en dat tot dit einde de bewoners van genoemde eilanden zich aan ons gouvernement hebben onderworpen.

Nog altyd worden op Java vele rekruten geworven, waarna dezelve aldan met den meesten spoed naar de buiten-etablissementen (waaronder hier alle Nederlandsch-Indische bezittingen buiten Java en Madura worden verstaan) gezonden, tot soldaten gedrild en by de aldaar gestationeerde legerkorpsen ingelyfd. Men heeft namelyk de opmerking gemaakt, dat de anders zoo lafhartige en zachtzinnige Javanezen, zoodra men hen van hun vaderland verwyderd houdt, zeer goede en dappere soldaten worden, waarvan zy tydens de gevechten tegen de insurgenten in het Pandansche, in February verleden jaar voldingende bewysen hebben gegeven.— Juist om die reden is men voornemens in het vervolg de Nederlandsch Indische armee minder met Afrikaansche negers, maar veeleer met Javanen aan te vullen. De Afrikaansche negers, die in Nederlandsch Guinea uit de slaverny werden vrygekocht, herwaarts gezonden en tot soldaten gevormd, voldoen in geenen deele aan de verwachting, want, daargelaten dat het meerendeels onwillige en aan sterken drank verslaafde menschen zyn, kunnen zy het klimaat niet goed verduren en zyn daardoor zelfs nog meer aan ziekte onderhevig dan de Europeanen.— Voor de hollandsche bezittingen in Guinea heeft intusschen het aanwerven van Negers en derzelver veeljarig verblyf in Nederlandsch Indië veel goeds, daardoor wordt namelyk zelfs veel bygedragen tot de beschaving van de inboorlingen van Guinea, want een groot gedeelte der by het leger hier te lande dienende Negers keert, na den afloop van den diensttyd even als die Afrikanen, welke uit hoofde van verdere ongeschiktheid voor de krygsdienst naar St. George del Mina (de hoofdplaats van Nederlandsch Guinea) worden gezonden, naar hun vaderland terug. Van de naar huis teruggezonden Negers, die hier met Europesche gebruiken eenigermate bekend en voor het Christendom gewonnen wor- [illegible] trouwe onderdanen der Hollanders te blyven. Het kan niet missen, dat deze lieden hunne beste pogingen in het werk zullen stellen om, te huis gekomen, de beschaving hunner landslieden te helpen bevorderen.

Uit Sourabaya meldt men het volgende:

Sedert korten tyd is eene voor ons gouvernement zeer verblydende ontdekking gemaakt. Men heeft namelyk opgemerkt, dat uit den op Java zeer veelvuldig groeijenden Langking-struik een zeer schoone indigo kan worden vervaardigd en dat deze plant evenrediglyk veel meer verfstof bevat dan de Toeroen Kampang bladen, uit welke in Nederlandsch Indië de indigo wordt bereid. Hoogstwaarschynlyk zal de Langking-plant daarom een monopolie-produkt van het Javasche gouvernement en dienvolgens de nog vrye handel met Langking hier verboden worden, gelyk zulks niet slechts ten aanzien van den Toeroen Kampang-struik, maar ook opzigtelyk het suikerriet, de thee en de koffy zoowel den inlander van Java als den daar zich nederzettende vreemdelingen is verboden, want deze producten moeten door derzelver producenten tegen eenen vastgestelden en zoo goedkoopen prys in de gouvernements pakhuizen worden afgeleverd, dat het Indische bestuur nog ten minste 100 a 150 pCt. winst daarvan trekt. Hierby verdient nog te worden vermeld, dat de inkoops-prys der gouvernements monopolie producten in iedere provincie verschillend is, zoodat by voorbeeld door de regering in de provincie Kadoe niet meer dan ƒ 12 koper en in de provincie Ledok zelfs slechts ƒ 10 koper per pikol (62 kilogr. of Nederlandsch ponden) koffy wordt betaald, terwyl men hier (provincie Soerabaja) ƒ 16 per pikol koffy verkrygt. Alhoewel nu de inlanders op Java met het gouvernement-monopolie-stelsel tamelyk wel te vrede schynen te zyn, kunnen zy er zich toch geenzins in schikken, dat de inkoopsprys der monpolie-produkten zoo zeer verschilt, en dat grondeigenaars in de kust-provincien ten dezen opzigte zoo aanzienlyk bevoordeeld worden boven de bewoners der Javasche binnen-landen. De goedhartige Javaan onderwerpt zich echter gewillig aan de bevelen der Europesche Heeren en haat, uit hoofde van het bevoordeelen van anderen, niet hen, die de monopolie wetten gemaakt of uitgevoerd hebben, maar alleenlyk de begunstigde landslieden.

Nog moet ik van iets eigenaardigs gewagen en dat de uit Europa nieuw aangekomen en in Nederlandsch Indiën altyd uitermate bevreemdt, te weten, dat op Java in alle woningen, zoowel in de paleisen van den gouverneur generaal als in de bamboezen hutten der armoedigste inlanders, menigvuldige hagedissen worden aangetroffen, daar veelal worden geduld en zoo onbevreesd zyn, dat zy niet zelden, terwyl de [illegible] en schotels de vliegen weghappen. Pas aangekomen Europeanen vervolgen en dooden deze onschuldige hagedissen meestentyds, doch hier houdt men dit voor een even groot vergryp, als wanneer men in Duitschland zwaluwen doodde. In de militaire hospitalen hier ter plaatse en te Batavia worden de soldaten zelfs gestraft, wanneer zy de gewone kleine huishagedissen (saksak genaamd) dooden, omdat de saksaks niet alleen onschadelyk, maar zelf nuttig zyn. Daarentegen wordt de Teka of Sako (een 8 a 9 duim lange en 1½ duim dikke hagedis, wier beet zeer gevaarlyk is), hier sterk vervolgd en zoo mogelyk gedood. De Sako roept (even als de koekoek in Europa) haren naam en verraadt zoo doende zelve hare verblyfplaats.

By naauwkeurige opmaking is bevonden, dat het aantal dergenen, die sedert July 1830 tot het einde van 1841 om politieke redenen in Frankryk gevangen gezet zyn, meer dan 14,000 bedraagt.

Frankfort. Er is op dit oogenblik sprake van een huwelyksontwerp tusschen Z. M. den Keizer van Brazilië en eene Oostenrykscke Prinses. Men verzekert, dat de onderhandelingen, dien aangaande te Weenen geopend, reeds zoo verre gevorderd zyn, dat men eene spoedig, en naar men hoopt, gunstige uitkomst daarvan te gemoet ziet.

— Naar men verneemt, was het huis Rothschild te Londen aangeschreven, om voor den Koning van Pruisen, gedurende Hoogstdeszelfs verblyf in de Britsche hoofdstad, 100,000 fridrichs d'or gereed te houden.

A°. 1842. N°. 2.

PUBLICATIE,

Houdende kennisgeving van de aftreding van Zyne Excellentie den Schoutbynacht J. C. RYK als Gouverneur Generaal en van de interimaire opneming van het Gouvernement Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen door den Heer Procureur Generaal Mr. PH. DE KANTER.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER van de kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen die dezezullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

Nademaal by missiven van het Gouvernement Generaal dd. 31 Maart dezes jaars Nos. [illegible] en [illegible], ter fine van promulgatie, alhier zyn ontvangen de natemeldene publicatien, zoo is het, dat in opvolging daarvan, aan dezelve by deze de vereischte publiciteit wordt gegeven, luidende dezelve als volgt:

A°. 1842. N°. 7.

Gouvernements-blad.

PUBLICATIE,

Houdende kennisgeving van de overdragt van het Gouvernement Generaal door den Schout by Nacht J. C. RYK aan Mr. P. DE KANTER als GOUVERNEUR GENERAAL *ad interim.*

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Alzoo het Z. M. behaagd heeft by besluit van den 23sten October 1841 No. 77, Ons te benoemen tot Directeur Generaal der Marine, met bepaling dat, by Ons vertrek uit *Suriname*, het bestuur voorloopig en in afwachting van 's Konings nadere beschikking deswege, zal worden opgevat door den Procureur Generaal by het Geregtshof Mr. PH. DE KANTER.—En alzoo Zyn Edel Groot Achtbare ten gevolge van Ons besluit, om dezer dagen de reis naar Nederland aan te nemen, op heden in eene vergadering van den Kolonialen Raad den daartoe staanden Eed in Onze handen heeft afgelegd, en onder den titul van Gouverneur Generaal *ad interim* die hooge functien heeft aanvaard.

ZOO IS HET, dat Wy zulks ter kennisse brengen van het algemeen.

Beloofden Wy, toen Wy, voor weldra *drie* jaren, het opperbestuur [illegible] der aanzien van persoon, [illegible] dienst en hartelyke belangstelling in den bloei en welvaart der Ons aanvertrouwde Kolonien, thans durven Wy Ons gerustelyk beroepen op de getuigenis van alle, of Wy die beloften hebben gestand gedaan.

De dienstyver van alle Civiele en Militaire Autoriteiten, de goede geest en gezindheid der bevolking, hebben Ons die taak verligt en veraangenaamd. De Goddelyke bystand heeft vele onzer pogingen met eenen gelukkigen uitslag gezegend en Wy brengen by het verlaten van dit bestuur, de hulde Onzer dankbaarheid den Allerhoogsten toe, met afsmeking van deszelfs Vaderlyken zegen over deze landen, belovende hierby, dat, schoon verwyderd van hier, Wy daarom niet zullen ophouden, de belangen der Nederlandsche West-Indische Kolonien, zoo veel in Ons vermogen is, bevorderlyk te zyn.

Wy verzoeken voor Onzen opvolger in het bestuur, die heden deze hooge betrekking heeft aanvaard, van alle Civiele en Militaire Autoriteiten, en van de goede Ingezetenen, dezelfde hulp en medewerking, die Wy in zoo ruime mate hebben mogen ondervinden en waarvoor Wy, by het verlaten dezer Kolonie, Onzen welgemeenden dank betuigen even als voor zoo vele blyken van vertrouwen en belangstelling, welke Ons steeds met genoegen aan Ons verblyf in Z. M. West-Indische Bezittingen zullen doen terugdenken.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwendde, zal deze op de gebruikelyke wyze worden afgekondigd en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 31sten Maart 1842, het *Tweede* jaar van Zyner Majesteits Regering.

J. C. RYK.

Ter Ordonnantie van Zyne Excellentie,

De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

Gepubliceerd den 31sten Maart 1842.

De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

A°. 1842. N°. 8.

Gouvernements-blad.

PUBLICATIE,

Houdende kennisgeving der interimaire *opneming van het Bestuur der Nederlandsche West-Indische Bezittingen door den Procureur Generaal Mr.* PH. DE KANTER.

IN NAAM DES KONINGS!

WY MR. PHILIPPUS DE KANTER, RIDDER DER ORDE VAN DEN NEDERLANDSCHEN LEEUW, BENOEMD GOUVERNEUR GENERAAL *AD-INTERIM* DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Alle de genen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Dat het aan Zyne Majesteit, Onzen geëerbiedigden Koning heeft behaagd by besluit van den 23sten October 1841, sub No. 78, te bepalen, dat, by het vertrek van Zyne Excellentie den Heer Schout by Nacht J. C. RYK,—tot hiertoe Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen,—door Zyne Majesteit benoemd tot de hooge betrekking van Directeur Generaal der Marine, het bestuur over deze Gewesten voorloopig en tot des Konings nadere beschikking, door Ons, op den voet van het Koninklyk besluit van den 16den July 1837, sub No. 94, zal worden opgenomen; ten gevolge waarvan Wy op heden, na alvorens, in eene zitting van den Kolonialen Raad den voorgeschreven Eed, overeenkomstig de gemaakte bepalingen, te hebben afgelegd, de functien van Gouverneur Generaal *ad interim* hebben aanvaard.

Opregt dankbaar voor deze vernieuwde Koninklyke beschikking, zullen onwrikbaar vertrouwen op de Voorzienigheid, nauwgezette naleving en handhaving der bestaande Wetten, Reglementen en Instructien en de meest yverige pogingen ter bevordering van algemeen welzyn in deze Gewesten, den grondslag, het middel en doel uitmaken, waardoor Wy aan de toevertrouwde taak zullen trachten te beantwoorden.

Ten vollen overtuigd van de gewigtige diensten door Zyne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal RYK aan deze Gewesten bewezen, stellen Wy het Ons ten eersten pligt, om onmiskenbare verbeteringen of wyzigingen in verschillende takken van bestuur bereids daargesteld, en verder nog beoogd, nauwgezet te handhaven en, voor zoo veel en zoo lang Wy dit zullen kunnen [illegible] er de medewerking van alle Autoriteiten, als vooral, by voortduring, die blyken van welwillendheid en vertrouwen der brave Ingezetenen inroepen, welke Wy tot hier toe, zoo als Wy met ware dankbaarheid erkennen, in eene der moeijelykste betrekkingen binnen deze Volkplanting, op eene treffende wyze hebben mogen ondervinden.

En op dat deze Onze aanvaarding van het tydelyk bestuur, ter kennis van elk en een iegelyk zoude komen, zal deze op de gebruikelyke wyze afgekondigd en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd worden.

Aldus gearresteerd te *Paramaribo*, den 31sten Maart 1842, het *Tweede* jaar van Zyner Majesteits regering.

PH. DE KANTER.

Ter Ordonnantie van Zyn HoogEdel Gestrengen,

De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

Gepubliceerd den 31sten Maart 1842.

De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

Gearresteerd op Curaçao den 22 April 1842, het 2de Jaar van Zyne Majesteits Regering.

R. F. VAN RADERS.

Ter ordonnantie van den Gezaghebber,

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Uitgevaardigd achtervolgens de dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber van Curaçao en onderhoorige eilanden dd. 22 April 1842 No. 160, en gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad dato ut supra.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Gouvernements Wissels.

OP autorisatie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber der kolonie wordt bekend gemaakt, dat 'er op aanstaanden Maandag, den 25 dezer, verkocht zullen worden Wissels op het Ministerie van Kolonien ten bedrage van *Dertien duizend Gulden*, betaalbaar zes maanden nazigt, bestaande in stellen van duizend gulden, met bepaling dat het aanbod van agios in decimalen met geheele centen te berekenen, zal worden aangenomen.

Die daartoe gading hebben kunnen zich ter Administratie van Financien met besloten biljetten vervoegen op den bovengezegden datum, des voormiddags uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 22 April 1842.

De Administrateur van Financien,

J. PH. BOSCH.

Publieke verkoop van Zout.

ALS daartoe geautoriseerd zynde door den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber der kolonie, zal de ondergeteekende op Maandag, den 2 Mei dezes jaars, te 9 ure des morgens, voor het Waaggebouw publiek doen opveilen en verkoopen eene hoeveelheid van 10,000 vaten Zout, liggende te Bonaire, met kennisgeving, dat het Bestuur dezer kolonie met den kooper dier hoeveelheid, wanneer deze zulks mogt wenschen, bereid zal wezen een contract aan te gaan voor de algeheele zoutoogst dit jaar te Bonaire te garen, onder aftrek van de hoeveelheden, waarover het Gouvernement bereids beschikt heeft of als nog zoude wenschen te beschikken, waaromtrent in den loop der aanstaande week, des begeerd wordende, inlichtingen ter Administratie van Financien zullen kunnen vernomen worden.

Curaçao den 22 April 1842.

De Administrateur van Financien,

J. PH. BOSCH.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 22 April 1842.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 30 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 18¼ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Post-directie.

AANGEZIEN het vertrek naar Nederland van de Engelsche Brik BRITTANIA onbepaald is uitgesteld, zoo zyn de brieven, die ter verzending met dat vaartuig ter Post-directie alhier aanwezig waren, in het belang der afzenders, op heden met Zyner Majesteits Korvet JUNO, Kapitein Luitenant ter Zee A. KLEIN, naar het Moederland verzonden.

Curaçao den 22 April 1842.
De Commis, belast met de Post-directie,
C, GORSIRA.

OVERLEDEN verleden Maandag, den 18 dezer, na eene langdurige ziekte, de Heer VICENTE IBARRA, in den ouderdom van 42 jaren.

C U R A Ç A O.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
APRIL 1842.

L. K. Zaturdag den 2 te 1 u. 57 m. 'snamiddags.
N. M. Zondag den 10 te 5 u. 59 m. 'savonds.
E. K. Maandag den 18 te 2 u. 0 m. 'smorgens.
V. M. Zondag den 24 te 6 u. 55 m. 'savonds.

Gisteren morgen te half negen ure is Z. M. Korvet JUNO, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant ter Zee A. KLEIN, van deze haven naar het Moederland vertrokken, aan boord hebbende Zyne Excellentie den Schoutbynacht J. C. RYK, Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen en hoogdeszelfs familie. Omtrent half acht ure schaarden zich de troepen vóór het Gouvernements huis; te 8 ure vergezelden de HoogEdel Gestrenge Heer Gezaghebber, de Heeren Leden van den Kolonialen Raad, de Heer President van de Regtbank en de Heeren Kommandanten van het station en van de troepen in deze kolonie, den Gouverneur Generaal tot aan boord; en zoodra de JUNO onder zeil ging, werden er saluten gedaan van het fort Amsterdam en van Z. M. Brik SNELHEID, welke door de JUNO buiten de haven werden beantwoord.

Onze beste wenschen vergezellen den Gouverneur Generaal en hoogdeszelfs dierbare betrekkingen op hunne reize naar het Moederland. Mogen gunstige winden den bodem, waarop zy zich bevinden, zonder eenigen tegenspoed, binnen korten tyd, in de haven hunner bestemming voeren. Dit is onze hartelyke wensch en voorzeker ook die van de ingezetenen dezer kolonie, waarvan by velen de minzaamheid en de vriendelykheid van den Gouverneur Generaal RYK een duurzame indruk zullen gemaakt hebben. Wy wenschen ook, dat de komst van den Gouverneur Generaal in deze kolonie gunstige gevolgen moge hebben voor derzelver welvaart.

Verleden Zondag, den 17 dezer, is de Zeilpakket LEE, Kommandant J. HENDERSON, van deze haven naar derzelver station op de Turksche eilanden vertrokken.

Het ministerie te Madrid heeft in de Cortes een ontwerp van wet voorgelegd, strekkende ter regeling van geestelyke aangelegenheden; onder anderen wordt hierin bepaald: dat de pausselyke bekrachtiging van de nieuw benoemde bisschoppen niet noodig is. De koningen van Spanje bezaten van oude tyden af het voorregt om by vacature van een bisdom een bisschop te benoemen; doch deze benoeming had geene waarde, zoo lang de Paus dezelve niet bekrachtigde. Deze magt van den Paus heeft dikwyls gediend om ongehoorzame vorsten te straffen; want Z. H. weigerde in dit geval de bekrachtiging, de bisschoppelyke zetel bleef dan open, en de gemeente, die behoefte gevoelde tot een geestelyken herder, begon te murmureren en te dreigen tot opstand over te slaan.— De ongehoorzame vorst zag zich als dan verpligt om den wil van den Paus te volgen, ten einde door de vervulling van den openstaanden zetel het gevaar af te wenden.

Dit is thans het geval met Spanje. Door het overlyden, aftreden of het uitwyken zoo veler bisschoppen, sedert den dood van Ferdinand VII, zyn er eene menigte zetels vakant. Sedert dien tyd heeft de koningin regentesse andere bisschoppen benoemd, doch de Paus weigert dezelven te bevestigen, zekerlyk in overeenstemming met het Heilige verbond, om door dit middel de Spanjaarden ten voordeele van Don Carlos in opstand te brengen.— De benoemingen, welke Don Carlos heeft gedaan in de provintien, welke hem gehoorzaamden, zyn willig door den Paus goedgekeurd. Het is om die reden, dat het ministerie te Madrid in de Cortes eene wet heeft voorgesteld, waarby bepaald wordt: dat de bekrachtiging van nieuw benoemde bisschoppen door den Paus niet noodig is. Een besluit van het Concilie van Toledo keurt deze bekrachtiging ook niet noodzakelyk. Indien deze wet in de Cortes doorgaat, dan kan het gouvernement zonder de goedkeuring van den Paus in openstaande bisschoppelyke zetels voorzien.

Het fransche ministerie heeft pogingen aangewend om Don Carlos overtehalen zich met Donna Christina te verstaan, zeker met inzigt om door vereenigde pogingen het tegenwoordige gouvernement in Spanje omtekeeren; doch Don Carlos heeft door middel van zyn secretaris in de dagbladen een artikel doen plaatsen, waarin hy zegt, dat hy nimmer zal overgaan om zyne regten op den troon aftestaan, dat hy in Donna Cristina slechts de weduwe van zyn broeder ziet en nimmer eenige staatkundige betrekkingen met haar zal willen aangaan. Don Carlos verlaat zich geheel op de Voorzienigheid, die hem wel in zware beproevingen stelt, maar hem of zyn dinastie toch ontwyfelbaar op den spaanschen troon zal plaatsen.

Het geloof is toch eene bron van troost voor den mensch in aardschen rampspoed. Toen Jacobus II. uit Engeland was gedreven, zeide hy: ik heb wel is waar eene aardsche kroon verloren, maar de hemelsche kroon kan my toch niet ontgaan.— Toen de koning van Pruissen, Frederik Willem IV. het traktaat van Tilsit onderteekende, waarby hy de helft zyner landen moest afstaan en de andere helft uitputten voor de oorlogs contributien om Napoleon te betalen, vertroostte hy zich met de bybelspreuk: "Zy, die den Heere liefhebben, moeten alle dingen mede werken ten goede." Een geschiedschryver merkte hierop aan, dat deze koning in dit opzigt gelukkiger was dan Frederik de Groote, die zich aan eene wanhopige droefheid zou overgegeven en dit verlies niet overleefd hebben, doch daarentegen zou Frederik de Groote het ook niet zoo ver hebben laten komen, als hy in den tyd van Napoleon had geleefd.

De fransche minister Guizot deelde de kamer der gedeputeerden mede, dat de engelsche minister Lord Aberdeen aan den franschen Ambassadeur te Londen had gezegd, dat Engeland zich niet verzetten zal tegen de bezitneming van het grondgebied Algeria. Toen deze tyding te Londen aankwam, werd de minister in het Parlement afgevraagd, of hy zulks werkelyk had gezegd. De minister antwoordde hierop: dat hy gezegd had, dat voor het tegenwoordige Engeland zich hier tegen niet zou verzetten. De Franschen merken hierop aan, dat in die woorden begrepen is het denkbeeld: "Thans heeft Engeland de handen nog vol werks, het is verwikkeld met Afghanistan, China en de Vereenigde Staten, doch als het de handen ruim heeft, dan zal hetzelve aan Algeria wel denken en zorgen, dat de Middellandsche Zee geen fransch binnenmeer worde." De Franschen zyn over die uitdrukking zeer verontrust, te meer daar nu de oorlog tegen den Emir gelukt is, byna alle arabische stammen zich hebben onderworpen en den Emir slechts een klein grondgebied overblyft op den grens van Marokko. Hy wil vrede maken, doch het doel der Franschen is om hem van alle bewind te berooven, sedert hy getoond heeft, door het verbreken van het vredes traktaat te Tafna, dat men op zyne woorden geen staat kan maken.

Gedurende drie eeuwen bragt het belang der spaansche regering mede om in hare onderdanen in Spaansch Amerika het denkbeeld intepenten, dat alle vreemdelingen met ketterny besmet zyn en tot een menschen ras van mindere waarde dan de Spanjaarden behoorden. Thans is de zon der wysbegeerte ook in Spaansch Amerika boven de kim verschenen en heeft eenigzins de nevelen van bygeloof en vooroordeel doen verdwynen. Echter is voelen en denken eene verschillende werkzaamheid in den mensch; de eerste verrigting heeft in de zenuwen plaats, de andere is die van den geest. De spaansche Amerikanen kunnen wel is waar verstandelyk overtuigd zyn, dat vreemdelingen als redelyke wezens niet beneden hen staan, doch de zoo diep gewortelde afkeer van alles wat vreemdeling is, is eene gewaarwording of gevoel, dat zich niet zoo spoedig naar het verstand schikt en zich niet door hetzelve laat beheerschen. Dit vooroordeel openbaart zich in meerdere gevallen; bvb. indien een vreemdeling door een inboorling mishandeld wordt in tegenwoordigheid van andere inboorlingen, dan zullen dezen zelden als getuigen tegen hunne landgenooten willen optreden, al zyn zy van het onregt, den mishandelde aangedaan, overtuigd.

De *Liberal* van Caracas bevat een brief van een engelschman, aldaar woonachtig, aan de redactie. In denzelve wordt het wets ontwerp, waarby het huwelyk tot een burgerlyk kontrakt wordt gemaakt, goedgekeurd, daar de vreemdelingen, welke niet katolyk zyn en die in Venezuela een huwelyk willen aangaan, alsdan niet langer genoodzaakt zullen zyn om naar buitenlands te reizen om hun huwelyk te doen sluiten, waarvan er voorbeelden bestaan. Het is niet uit eigen belang, zegt hy, dat hy zulks schryft, want hy heeft geene kans aldaar een huwelyk aantegaan; trouwens geen fatsoenlyk meisje te Caracas, noch te La Guayra zal met hem noch met een zyner landgenooten willen trouwen. Uit dezen brief blykt het dan, dat de oude spaansche antipathie jegens vreemdelingen in Venezuela nog niet geheel uitgewischt is.

De Engelschen willen de expeditie op den Niger nog eens beproeven; de yzeren stoomboten met al derzelver toebehooren liggen toch te Fernando Po werkeloos.— Zy zullen haar waarschynelyk beproeven met inboorlingen uit hunne bezittingen in Guinea, en de overgeblevene europische bemanning, na eenmaal die koortsen te hebben doorgestaan, zal thans geacclimateerd wezen. Ook moet men zich niet zoo lang in de Delta van den Niger ophouden, maar hooger de rivier opvaren.

Berlyn, 11 *Jan.* Onze *Staats Courant* van heden behelst het volgende officiele artikel, omtrent de beëindiging van de kerkelyke geschillen wegens het aartsbisdom Keulen:

Z. M. de Koning, bezield met den wensch, dat de kerkelyke aangelegenheden van het aartsbisdom Keulen, welke de gemoederen der bewoners van hetzelve eenen tydlang in eenen staat van bezorgdheid en onrust hebben gehouden, door het herstel van een geregeld opperherderlyk beheer weder geordend zouden worden, had reeds voor geruimen tyd, tot bereiking van dat doel, onderhandelingen met den Pauselyken Stoel doen aanknoopen.

Door wederkeerig vertrouwen bevorderd, hebben deze onderhandelingen het gewenschte doel niet gemist.

Z. H. de Paus, nader onderrigt zynde, dat de aartsbisschop Clemens August, vryheer Droste van Visschering, met eene ziekelyke ligchaamsgesteldheid te kampen had, en dat uit dien hoofde het beheer van het aartsbisdom voor hem niet weinig moeyelyk en bezwarend zou wezen, heeft het, na het gevoelen van den aartsbisschop vernomen en zyne toestemming erlangd te hebben, voor een doeltreffenden maatregel gehouden, dat aan denzelven, onder toestemming van Z. M. den Koning, een Coadjutor met het regt van opvolging zou worden gegeven, die, uit kracht van Apostolische volmagt, het aartsbisdom zou moeten besturen. Dien overeenkomstig heeft Zyne Pauselyke Heiligheid, by een onder den Visschersring uitgevaardigde breve van den 24sten September des vorigen jaars, uit kracht van zyne Apostolische magtvolkomenheid, den bisschop van Spiers, den Heer Johannes von Geissel, die uithoofde van de bekwaamheid, waarmede hy genoemd Bisdom tot dus verre beschermd en daardoor het algemeene vertrouwen verworven had, door Z. M. den Koning byzonder daartoe was aangewezen, tot Coadjutor met het regt van opvolging en tot Apostolisch administrateur van het Aartsbisdom Keulen, met alle vereischte gezag en bevoegdheid, benoemd.

Ter uitvoering van dit breve, waaraan Z M. de Koning, onder voorbehoud, voor toekomstige gevallen, der regten van het Aartsbisdom kapittel, hetwelk steeds eene getrouwe zorg voor het welzyn des Bisdoms betoond heeft, hoogstdeszelfs goedkeuring heeft gehecht, is de Heer Johannes von Geissel, tot dus verre Bisschop van Spiers, na de vriendelyke toestemming van Z. M. den Koning van Beyeren erlangd te hebben, uitgenoodigd om aan het hof alhier te verschynen, ten einde als Coadjutor, met het regt van opvolging en als Apostolisch administrateur van het Aartsbisdom Keulen, den eed van getrouwheid en onderdanigheid af te leggen.

Ingevolge deze uitnoodiging is de Prelaat ook ten hove verschenen en heeft op heden, in de hem opgedragen ambtsbetrekking, den huldigings-eed in handen van Z. M. den Koning afgelegd.

Aan den Aartsbisschop Vryheer van Droste heeft Z. M. de Koning reeds den 15den October des vorigen jaars het volgende schryven uitgevaardigd:

" *Hoogwaardige Aartsbisschop !*

" Gy zult reeds onderrigt zyn, dat de aangelegenheden der Keulsche kerk, door de wyze hulp van het Roomsche hof, tot eene gelukkige schikking gebragt zyn, en het is my niet onbekend gebleven, dat ook uwe bereidvaardigheid bygedragen heeft tot de gewenschte beslechting der treurige botsingen, die tot hiertoe bestaan hebben.— Voor meer dan een jaar gaaft gy my uw woord, dat gy van uwe volkomene vryheid geen gebruik zoudt maken, om naar Keulen terug te keeren. Getrouwelyk hebt gy dat gestand gedaan, en terwyl ik U by deze myne tevredenheid in de volste mate betuig, geef ik U het gegeven woord terug, in de veronderstelling, dat, in geval gy wenschen mogt eene reize naar Keulen te doen, gy dezelve niet zult ondernemen, alvorens de benoemde Coadjutor aldaar aangekomen is en het beheer van het aartsbisdom aanvaard heeft. Het vermoeden, dat gy staatkundig-revolutionnaire woelingen zoudt hebben deelgenomen, heb ik nimmer gedeeld, en ook myne overheden hebben reeds vroeger aanleiding gehad, om hetzelve te wederleggen. Maar daar ik weet, dat gy en uwe zoo waardige bloedverwanten den dringenden wensch koestert, dat deze verklaring door my zelven mogt worden uitgesproken, zoo maak ik met genoegen van deze gelegenheid gebruik, om de verzekering te geven, dat nergens de geringste gegronde reden bestaat voor de verdenking, dat gy de waardigheid van uwen rang en uw ambt zoudt misbruikt hebben tot bevording van staatkundig-revolutionnaire woelingen of tot eene opzettelyke verbindtenis met personen, die zulke oogmerken koesterden. Met den hartelyken wensch, dat deze verzekering U tot eene verdiende geruststelling verstrekken, en dat het U door de Voorzienigheid vergund moge worden, U, in het genot van een rustiger ouderdom, nog lang over den herstelden kerkelyken vrede te verheugen, blyf ik met opregte hoogachting.

Paret, 15 Oct. 1841. Uw Hoogw. toegenegen Frederik Willem."

De nieuw benoemde Coadjutor zal vooreerst met 's Konings bewilliging naar Spiers terugkeeren, om daar het noodige te beschikken voor de kanonieke administratie van het tot hiertoe door hem bekleede bisdom, en vervolgens in den loop der aanstaande maand February in Keulen aankomen, om het beheer van het aartsbisdom te aanvaarden. Deze gebeurtenissen en maatregelen geven grond om te hopen, dat naar den wensch van Zyne Koninklyke Majesteit, de herstelde eendragt, door de zamenwerking van allen, die het met het vaderland wel meenen, steeds op vastere gronden zal bevestigd worden.

's Gravenhage, 9 *Jan.* Gisteren ochtend heeft alhier eene aller belangrykste kunstverlossing plaats gehad Catharina Kok, huisvrouw van Abraham van Noort, wonende op de Gevuldegracht, beviel van een kind met twee hoofden, twee halzen en vier armen. De twee halzen waren van den schoonsten vorm. Tusschen deze gedeelten, die op eenen grooten afstand van elkander verwyderd waren, waren twee bovenste ledematen geplaatst. De beneden deelen waren misvormd, de voeten beide van *varus* (horrelvoet) aangedaan. De lyderes, die vier malen vroeger verlost was, werd door de Heeren verloskundigen van der Heggen Zynen, Vorstman en Sarlouis bygestaan. De aard van een dagblad laat niet tot, om hieromtrent in byzonderheden te treden; doch het zal voldoende zyn te zeggen, dat deze heeren zich op de zorgvuldigste en te gelyk zeer energieke wys van hunne zware taak hebben gekweten. In het belang der wetenschap is het te betreuren, dat reden van godsdienstigen aard hebben belet, dit allerbelangrykst wanschepsel ten dienste der ontleedkunde af te staan. Intusschen hebben verscheiden Heeren geneeskundigen ter dezer stede het lykje met de meeste belangstelling bezigtigd. De bevallene verkeerde eene poos in de zorgelykste omstandigheden en is nog niet geheel buiten gevaar, hoewel er veel hoop is op haar behoud. Daar zy in behoefte verkeert, verdient zy en haar gezin allezins de aandacht van menschenvrienden.

— Op nieuwjaars morgen is eene vyftigjarige vrouw, wonende aan het Boterdiep, op eene verschrikkelyke wyze het slagtoffer geworden van het misbruik van sterken drank Zy was sedert eenigen tyd verslaafd aan den drank, had even te voren uit een naburigen drankwinkel jenever laten halen, en zich naar haar kamertje begeven, ten einde aan hare verderfelyke neiging bot te vieren. Eenige oogenblikken daarna vond men deze vrouw allerdeerlykst gebrand; zy schynt zoo naby het vuur te hebben gezeten, dat hare kleederen in brand geraakt zyn. Allerakeligst was het gezigt dier half verbrande vrouw, die weldra den geest gaf. Mogt ook dit voorbeeld, met zoo vele andere rampzalige gevolgen van het misbruik van sterken drank, waarvan men byna dagelyks hoort, ter waarschuwing strekken voor menigeen, die by zich zelven de bewustheid ronddraagt, dat hy een meer dan betamelyk gebruik daarvan maakt.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 7 April 1842.

De Heer Pieter Johannes Dykhoff, woonachtig te Aruba, by dispositie van den HoogEd. Gestr Heer Gezaghebber dezer kolonie in dato 1 dezer maand No. 108, toegelaten en geregtigd verklaard zynde tot de uitoefening der burgerlyke Genees en Heelkunde op gemeld Eiland, zoo wordt, namens den Heer Gezaghebber, daarvan by deze openlyke kennisgeving gedaan.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 15 April 1842.

Alzoo de persoon van ESTER SALAS, Echtgenoote en generale gevolmagtigde van den thans uitlandigen JACOB ROIZ MENDES, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber heeft geadresseerd, met verzoek om *Brieven van Manumissie* voor de hen in eigendom aankomende slavin Maria Betorina, bygenaamd Betsy, oud 15 jaren, dochter van Clara Petronilla, ook genaamd Frederica, zoo is het, dat de Hoog Ed. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Verkooping.

De ondergeteekende zal op Maandag, den 2 Mei dezes jaars, des morgens te 10 ure, onder het Weeskamer gebouw, op Vendu doen verkoopen:

EENE PLANTAGIE genaamd STEENWYK, alias STOFILES, gelegen in de Oost Divisie 3 District, bezuiden de plantagie Koraal, benoorden den weg naar Beekenburg; als mede EENIGE SLAVEN.

De bovengemelde Plantagie is van heden af tot den dag vóór den verkoopdag te bezien.

Curaçao den 15 April 1842.
A. MADURO.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.